ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

ภาวะความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ประจำเดือนตุลาคม 2569

จัดทำโดย ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

ประธานาธิบดีอินโดนีเซียแต่งตั้งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรคนใหม่

ประธานาธิบดี Prabowo Subianto ได้แต่งตั้งพลโท Muhammad Saleh Mustafa ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2569 ณ ทำเนียบประธานาธิบดี กรุงจาการ์ตา โดยเป็นส่วนหนึ่งของการปรับคณะรัฐมนตรี (Cabinet Reshuffle) ภายใต้รัฐบาลคณะรัฐมนตรีแดง-ขาว วาระปี 2567–2572 เพื่อปรับเปลี่ยนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานภาครัฐ

การแต่งตั้งดังกล่าวดำเนินการตามคำสั่งประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เลขที่ 104/P ปี 2569 ว่าด้วยการพ้นจากตำแหน่งและการแต่งตั้งรัฐมนตรีและรองรัฐมนตรีในคณะรัฐมนตรีแดง-ขาว วาระปี 2567–2572 โดยพิธีเริ่มต้นด้วยการบรรเลงเพลงชาติอินโดนีเซีย ตามด้วยการอ่านคำสั่งประธานาธิบดี การถวายสัตย์ปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่ง และการลงนามในเอกสารรับรองการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ

พลโท Muhammad Saleh Mustafa เข้าดำรงตำแหน่งแทนนาย Sudaryono ซึ่งพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ภายหลังได้รับการแต่งตั้งเป็นหัวหน้าสำนักงานโภชนาการแห่งชาติ (National Nutrition Agency: BGN) เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2569 ส่งผลให้ตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียว่างลงเป็นระยะเวลาประมาณสองเดือนเศษ ก่อนมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งคนใหม่ ทั้งนี้ พลโท Muhammad Saleh Mustafa มีประสบการณ์ด้านการบริหารและการบัญชาการทางทหาร โดยเคยดำรงตำแหน่งรองเสนาธิการทหารบกอินโดนีเซีย ก่อนเข้ารับหน้าที่ในฝ่ายบริหารของรัฐบาล

นอกจากการแต่งตั้งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียแล้ว ประธานาธิบดี Prabowo ยังได้แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญในหลายกระทรวงและหน่วยงาน ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีประสานงานด้านการเมืองและความมั่นคง รัฐมนตรีประสานงานด้านการพัฒนามนุษย์และวัฒนธรรม ตลอดจนผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ เพื่อปรับองค์ประกอบของคณะรัฐมนตรีและโครงสร้างการบริหารราชการให้สอดคล้องกับการดำเนินนโยบายของรัฐบาล

การปรับคณะรัฐมนตรีครั้งนี้นับเป็นครั้งที่ 7 ภายในระยะเวลาประมาณสองปีของรัฐบาลประธานาธิบดี Prabowo สำหรับกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย การแต่งตั้งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคนใหม่ทำให้ตำแหน่งผู้บริหารระดับนโยบายที่ว่างลงกลับมามีผู้รับผิดชอบ ซึ่งอาจช่วยสนับสนุนการประสานงาน การกำกับติดตาม และการขับเคลื่อนภารกิจด้านการเกษตรของรัฐบาล โดยเฉพาะการดำเนินนโยบายด้านความมั่นคงทางอาหารและการเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรภายในประเทศ ทั้งนี้ ประสิทธิผลของการบริหารงานยังขึ้นอยู่กับการกำหนดบทบาทหน้าที่และการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สรุป: ประธานาธิบดี Prabowo Subianto แต่งตั้งพลโท Muhammad Saleh Mustafa ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2569 ภายหลังตำแหน่งดังกล่าวว่างลงจากการโยกย้ายผู้ดำรงตำแหน่งเดิมไปเป็นหัวหน้าสำนักงานโภชนาการแห่งชาติ การแต่งตั้งครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการปรับคณะรัฐมนตรีครั้งที่ 7 ของรัฐบาลปัจจุบัน ซึ่งมีความสำคัญต่อการบริหารและการขับเคลื่อนนโยบายด้านการเกษตรของอินโดนีเซีย

ที่มา: ANTARA วันที่ 1 ตุลาคม 2569

อินโดนีเซียคาดผลผลิตข้าวลดลงและราคาข้าวมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นจนถึงไตรมาสแรกของปี 2570

ปริมาณผลผลิตข้าวสารของอินโดนีเซียในช่วงเดือนมกราคม–พฤศจิกายน 2569 คาดว่าจะลดลงร้อยละ 2.82 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีปริมาณผลผลิตประมาณ 32.34 ล้านตัน ลดลง 939,236 ตัน โดยมีปัจจัยสำคัญจากพื้นที่เก็บเกี่ยวข้าวที่มีแนวโน้มลดลง ทั้งนี้ พื้นที่เก็บเกี่ยวข้าวเปลือกทั่วประเทศคาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ 10.56 ล้านเฮกตาร์ ลดลง 323,784 เฮกตาร์ หรือร้อยละ 2.98 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2568 สถานการณ์ดังกล่าวอาจส่งผลให้ปริมาณข้าวสารเข้าสู่ระบบตลาดภายในประเทศลดลง และเพิ่มแรงกดดันต่อเสถียรภาพด้านอุปทานและราคาข้าวในระยะต่อไป

เมื่อพิจารณาการผลิตข้าวในระดับภูมิภาค พบว่าหลายจังหวัดที่เป็นแหล่งผลิตข้าวสำคัญมีแนวโน้มผลผลิตลดลง โดยจังหวัดอาเจะห์คาดว่าผลผลิตข้าวสารในช่วงเดือนมกราคม–พฤศจิกายน 2569 จะลดลงร้อยละ 7.41 ขณะที่จังหวัดสุมาตราเหนืออาจลดลงร้อยละ 12.38 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน อย่างไรก็ตาม จังหวัดสุมาตราตะวันตกมีแนวโน้มผลผลิตข้าวสารในช่วงเดือนมกราคม–กันยายน 2569 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.25 สถานการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของศักยภาพการผลิตข้าวในแต่ละพื้นที่ ซึ่งอาจมีความเกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ ปริมาณน้ำเพื่อการเกษตร รอบการเพาะปลูก และพื้นที่เก็บเกี่ยวที่แตกต่างกัน

สำหรับสถานการณ์ราคาข้าวในประเทศ พบว่าราคาข้าวมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งในระดับโรงสี การค้าส่ง และการค้าปลีก โดยราคาข้าวสารคุณภาพพรีเมียมเฉลี่ย ณ โรงสี อยู่ที่ 15,185 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ส่วนข้าวสารคุณภาพปานกลางเฉลี่ย ณ โรงสี อยู่ที่ 14,018 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ขณะที่ราคาข้าวสารขายปลีกเฉลี่ยทั่วประเทศในเดือนกันยายน 2569 อยู่ที่ 15,769 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ซึ่งเป็นระดับสูงสุดตามข้อมูลที่รายงาน นอกจากนี้ อัตราเงินเฟ้อของสินค้าข้าวในเดือนเดียวกันเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.80 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า และร้อยละ 3.73 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยราคาข้าวปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 9 ติดต่อกัน

ปัจจัยเสี่ยงที่อาจส่งผลต่อสถานการณ์การผลิตและราคาข้าวในระยะต่อไป ได้แก่ การเข้าสู่ช่วงนอกฤดูกาลเก็บเกี่ยวข้าว ซึ่งโดยทั่วไปปริมาณผลผลิตออกสู่ตลาดจะลดลง ประกอบกับความเป็นไปได้ที่จะเกิดปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ซึ่งส่งผลต่อรูปแบบและการกระจายตัวของปริมาณฝน โดยหน่วยงานอุตุนิยมวิทยา ภูมิอากาศวิทยา และธรณีฟิสิกส์อินโดนีเซีย (Meteorology, Climatology, and Geophysics Agency: BMKG) คาดการณ์ว่าอิทธิพลของปรากฏการณ์ดังกล่าวอาจต่อเนื่องไปจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2570 ซึ่งอาจเพิ่มความเสี่ยงต่อการขาดแคลนน้ำเพื่อการเพาะปลูก การชะลอตัวของผลผลิต และข้อจำกัดด้านปริมาณข้าวเข้าสู่ตลาด

จากแนวโน้มผลผลิตข้าวสารที่ลดลง ประกอบกับความผันผวนของสภาพภูมิอากาศและภาวะอุปทานข้าวตามฤดูกาล มีการคาดการณ์ว่าราคาข้าวในอินโดนีเซียอาจปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่องจนถึงไตรมาสแรกของปี 2570 สถานการณ์ดังกล่าวอาจเพิ่มภาระค่าครองชีพของประชาชน รวมถึงต้นทุนการจัดหาวัตถุดิบของผู้ประกอบการที่ใช้ข้าวเป็นปัจจัยการผลิต ดังนั้น การติดตามปริมาณผลผลิต สถานการณ์พื้นที่เพาะปลูกและเก็บเกี่ยว ระดับสินค้าคงคลัง ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของราคาข้าวในแต่ละระดับตลาด จึงมีความสำคัญต่อการประเมินความเสี่ยงด้านความมั่นคงทางอาหารและการกำหนดมาตรการบริหารจัดการอุปทานข้าวภายในประเทศ

สรุป: อินโดนีเซียคาดว่าผลผลิตข้าวสารในช่วงเดือนมกราคม–พฤศจิกายน 2569 จะลดลงร้อยละ 2.82 เหลือประมาณ 32.34 ล้านตัน ขณะที่ราคาข้าวสารขายปลีกเฉลี่ยทั่วประเทศในเดือนกันยายน 2569 เพิ่มขึ้นเป็น 15,769 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม โดยมีปัจจัยเสี่ยงจากการลดลงของพื้นที่เก็บเกี่ยว ช่วงนอกฤดูกาลผลิต และแนวโน้มการเกิดปรากฏการณ์เอลนีโญ ซึ่งอาจทำให้ราคาข้าวปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่องจนถึงไตรมาสแรกของปี 2570 และส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพราคาสินค้าอาหารและกำลังซื้อของประชาชน

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Kompas,วันที่ 2 ตุลาคม 2569

อินโดนีเซียรายงานผลผลิตข้าวเปลือกเดือนมกราคม–สิงหาคม 2569 จำนวน 43.89 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.07

สำนักงานสถิติแห่งชาติอินโดนีเซีย (Statistics Indonesia: BPS) รายงานว่า ผลผลิตข้าวเปลือกของอินโดนีเซียในช่วงเดือนมกราคม–สิงหาคม 2569 มีปริมาณรวม 43.89 ล้านตัน ในรูปของข้าวเปลือกแห้งพร้อมสี (Dry Milled Paddy: GKG) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.07 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2568 แม้ว่าภาคการเกษตรยังคงเผชิญความท้าทายจากความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศและความเสี่ยงจากปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ทั้งนี้ นาย Ateng Hartono รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติอินโดนีเซียด้านสถิติการกระจายสินค้าและบริการ ระบุว่า ตัวเลขผลผลิตข้าวเปลือกดังกล่าวคำนวณจากพื้นที่เก็บเกี่ยวและผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ ซึ่งผ่านการตรวจสอบและรับรองเป็นข้อมูลสถิติขั้นสุดท้ายแล้ว

นอกจากนี้ BPS รายงานเพิ่มเติมว่า พื้นที่เก็บเกี่ยวข้าวในช่วงเดือนมกราคม–สิงหาคม 2569 มีจำนวนประมาณ 8.32 ล้านเฮกตาร์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.11 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ขณะที่ผลผลิตข้าวสารสำหรับการบริโภคภายในประเทศมีปริมาณ 25.29 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.07 จากช่วงเดียวกันของปี 2568 โดยการเพิ่มขึ้นของพื้นที่เก็บเกี่ยวและปริมาณผลผลิตดังกล่าวมีความสำคัญต่อการรักษาระดับอุปทานข้าวภายในประเทศ โดยเฉพาะในช่วงที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดภัยแล้งจากปรากฏการณ์เอลนีโญ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อปริมาณน้ำเพื่อการเกษตรและประสิทธิภาพการผลิตข้าว

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียได้ดำเนินมาตรการบรรเทาความเสี่ยงด้านการผลิต โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เครื่องสูบน้ำเพื่อการเกษตรในพื้นที่ที่ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำ เพื่อรักษาความต่อเนื่องของการเพาะปลูกและลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่อผลผลิตทางการเกษตร ทั้งนี้ นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ยืนยันว่ารัฐบาลจะให้ความช่วยเหลือเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านการสนับสนุนปัจจัยการผลิต การจัดหาเครื่องสูบน้ำ และการเพิ่มประสิทธิภาพระบบน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อให้เกษตรกรสามารถดำเนินกิจกรรมการผลิตได้ภายใต้สภาวะภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง

สำหรับแนวโน้มการผลิตข้าวในช่วงเดือนกันยายน–พฤศจิกายน 2569 BPS ชี้แจงว่า ข้อมูลผลผลิตในช่วงดังกล่าวยังอยู่ในสถานะตัวเลขคาดการณ์ และข้อมูลผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ยังเป็นข้อมูลเบื้องต้น ซึ่งอาจมีการปรับเปลี่ยนตามสภาพการเพาะปลูกจริง โดยปัจจัยเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบ ได้แก่ ความแปรปรวนของสภาพอากาศ การระบาดของศัตรูพืช อุทกภัย ภัยแล้ง และการเปลี่ยนแปลงของช่วงเวลาเก็บเกี่ยว ทั้งนี้ ผลการสำรวจพื้นที่เพาะปลูกด้วยวิธีกรอบตัวอย่างเชิงพื้นที่ (Area Sampling Frame: KSA) ประจำเดือนสิงหาคม 2569 พบว่า หลายจังหวัดยังมีศักยภาพในการเก็บเกี่ยวข้าวในช่วงเวลาดังกล่าว อาทิ ชวาตะวันตก ชวากลาง ชวาตะวันออก สุมาตราใต้ สุมาตราเหนือ ลัมปุง อาเจะห์ สุลาเวสีใต้ และกาลิมันตันใต้ ซึ่งรัฐบาลจะดำเนินมาตรการบริหารจัดการน้ำและปัจจัยการผลิตอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาระดับผลผลิตข้าวของประเทศจนถึงสิ้นปี 2569

สรุป: สำนักงานสถิติแห่งชาติอินโดนีเซีย รายงานว่า ช่วงเดือนมกราคม–สิงหาคม 2569 อินโดนีเซียมีผลผลิตข้าวเปลือกแห้งพร้อมสีจำนวน 43.89 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.07 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่พื้นที่เก็บเกี่ยวมีจำนวน 8.32 ล้านเฮกตาร์ และผลผลิตข้าวสารสำหรับการบริโภคมีปริมาณ 25.29 ล้านตัน รัฐบาลอินโดนีเซียจึงให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการน้ำ การสนับสนุนเครื่องสูบน้ำ และการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เพื่อรักษาเสถียรภาพผลผลิตข้าวท่ามกลางความเสี่ยงจากความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศและปรากฏการณ์เอลนีโญ โดยข้อมูลผลผลิตในช่วงเดือนกันยายน–พฤศจิกายน 2569 ยังเป็นตัวเลขคาดการณ์ที่อาจเปลี่ยนแปลงตามสภาพการเพาะปลูกจริง

ที่มา: ศูนย์วิจัยและพัฒนาข้าว กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 5 ตุลาคม 2569

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่น เพิ่มการกำกับดูแลเพื่อรักษาเสถียรภาพราคาไข่ไก่

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียร่วมกับหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น เพิ่มประสิทธิภาพการกำกับดูแลการผลิต การจัดหา และการจำหน่ายไก่สายพันธุ์การค้าและไข่ไก่เพื่อการบริโภค เพื่อให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมาย ตลอดจนส่งเสริมการบริหารจัดการปริมาณผลผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และรักษาเสถียรภาพราคาไข่ไก่ ณ ระดับฟาร์มให้กลับเข้าสู่ระดับราคาอ้างอิงที่รัฐบาลกำหนด ทั้งนี้ นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (Directorate General of Livestock and Animal Health Services: DGLAHS) กล่าวว่า การรักษาเสถียรภาพราคาไข่ไก่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการ และเกษตรกร เนื่องจากผลผลิตไข่ไก่ส่วนใหญ่ของอินโดนีเซียมาจากเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์รายย่อย จึงจำเป็นต้องรักษาระดับราคาจำหน่ายให้มีความเหมาะสมกับต้นทุนการผลิต เพื่อสนับสนุนความต่อเนื่องของการประกอบอาชีพและความยั่งยืนของภาคการเลี้ยงสัตว์ปีก

ในการประชุมประสานงานอุตสาหกรรมสัตว์ปีกแห่งชาติ เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2569 สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดชวาตะวันออก รายงานว่า ราคาไข่ไก่เฉลี่ยในพื้นที่ ณ วันที่ 5 ตุลาคม 2569 อยู่ที่ 21,800 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม โดยอำเภอบลิตาร์ (Blita) มีราคาต่ำสุดอยู่ที่ 20,100 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ขณะที่อำเภอลูมาจัง (Lumajang) มีราคาสูงสุดอยู่ที่ 22,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม นาย Agung Suganda ระบุว่า ปัญหาราคาไข่ไก่ตกต่ำเกิดขึ้นโดยเฉพาะในพื้นที่แหล่งผลิตที่มีอุปทานส่วนเกิน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเพิ่มประสิทธิภาพการกระจายสินค้าออกจากพื้นที่ที่มีผลผลิตเกินความต้องการไปยังพื้นที่ที่ยังมีความต้องการบริโภคและมีระดับราคาสูงกว่า โดยเฉพาะพื้นที่ภาคตะวันออกของอินโดนีเซีย ควบคู่กับการปรับปริมาณการผลิตให้สอดคล้องกับกลไกอุปสงค์และอุปทานของตลาด รวมถึงการบริหารจัดการจำนวนไก่ไข่และการปลดระวางแม่ไก่ไข่ที่สิ้นสุดระยะการให้ผลผลิตเชิงเศรษฐกิจ เพื่อลดความเสี่ยงจากภาวะผลผลิตล้นตลาด

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่น เพิ่มการกำกับดูแลเพื่อรักษาเสถียรภาพราคาไข่ไก่

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียยังให้ความสำคัญกับการบังคับใช้กฎกระทรวงเกษตร ฉบับที่ 10 ปี 2024 ว่าด้วยการจัดหา การกระจายและจำหน่าย และการกำกับดูแลไก่สายพันธุ์การค้าและไข่ไก่เพื่อการบริโภค โดยมอบหมายให้หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการติดตามจำนวนประชากรสัตว์ปีก ปริมาณผลผลิต ความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน การกระจายสินค้า และกำลังการผลิตของสถานประกอบการ รวมถึงการกำกับดูแลการอนุญาตประกอบกิจการฟาร์มไก่ไข่ให้สอดคล้องกับศักยภาพการผลิตและความต้องการของตลาดในแต่ละพื้นที่ นอกจากนี้ ยังครอบคลุมถึงการกำกับดูแลการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านการใช้โรงฆ่าสัตว์ปีก (Poultry Slaughterhouse: RPHU) ระบบห่วงโซ่ความเย็น (Cold Chain) เอกสารกำกับการเคลื่อนย้ายและจำหน่ายสินค้า และการดำเนินธุรกิจในรูปแบบเกษตรพันธสัญญาหรือความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการกับเกษตรกร

สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงไก่เนื้อที่มีการนำลูกไก่อายุหนึ่งวันสำหรับเพื่อการเลี้ยงเชิงการค้า (Day-Old Chicks Final Stock: DOC FS) เข้าเลี้ยงตั้งแต่ 60,000 ตัวต่อสัปดาห์ขึ้นไป กฎกระทรวงดังกล่าวกำหนดให้ต้องมีหรือมีสิทธิใช้โรงฆ่าสัตว์ปีกที่ได้รับหมายเลขรับรองการควบคุมทางสัตวแพทย์ (Veterinary Control Number: NKV) และมีระบบห่วงโซ่ความเย็นที่เหมาะสม โดยกำหนดให้เพิ่มสัดส่วนการนำไก่มีชีวิตเข้าสู่กระบวนการฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ปีกตามระยะเวลาที่กำหนด จนครบเต็มกำลังการผลิตที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังมีการกำกับดูแลการจัดหาและจำหน่ายลูกไก่ DOC FS การปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญา ตลอดจนการป้องกันการดำเนินธุรกิจที่อาจสร้างความเสียหายแก่เกษตรกรคู่สัญญา ทั้งนี้ การตรวจสอบตามปกติต้องดำเนินการอย่างน้อยหนึ่งครั้งทุกสามเดือน และสามารถดำเนินการตรวจสอบเพิ่มเติมได้เมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนหรือพบข้อบ่งชี้เกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

นาย Agung Suganda เน้นย้ำว่า การแก้ไขปัญหาราคาไข่ไก่จำเป็นต้องดำเนินการอย่างบูรณาการโดยอาศัยข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ตั้งแต่ระดับอำเภอและเมือง จังหวัด จนถึงรัฐบาลกลาง เพื่อใช้ประกอบการกำหนดมาตรการบริหารจัดการผลผลิตและการกำกับดูแลอุตสาหกรรมสัตว์ปีกในระดับประเทศ ขณะที่นาย Defransisco Dasilva Tavares หัวหน้าสำนักงานเกษตรและปศุสัตว์ จังหวัดชวากลาง ยืนยันความพร้อมในการประสานงานกับหน่วยงานระดับอำเภอและเมืองเพื่อดำเนินการตามแนวทางที่กระทรวงเกษตรกำหนด โดยเฉพาะการปรับปรุงระบบจัดเก็บข้อมูลด้านการผลิตและการประกอบกิจการฟาร์มสัตว์ปีก ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียระบุว่า มาตรการดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อสร้างสมดุลด้านการผลิตและการกระจายสินค้า เพิ่มประสิทธิภาพการกำกับดูแลภาคปศุสัตว์ และรักษาความสามารถในการประกอบธุรกิจของเกษตรกรรายย่อยในระยะยาว

สรุป: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียร่วมกับหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินมาตรการกำกับดูแลการผลิตและการกระจายสินค้าในอุตสาหกรรมสัตว์ปีก เพื่อแก้ไขปัญหาราคาไข่ไก่ตกต่ำ ณ ระดับฟาร์ม โดยเฉพาะพื้นที่แหล่งผลิตที่มีอุปทานส่วนเกิน ซึ่งจังหวัดชวาตะวันออกมีราคาไข่ไก่เฉลี่ย ณ วันที่ 5 ตุลาคม 2569 อยู่ที่ 21,800 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ทั้งนี้ รัฐบาลมุ่งเพิ่มประสิทธิภาพการกระจายสินค้า การบริหารจัดการปริมาณการผลิต และการกำกับดูแลสถานประกอบการตามกฎกระทรวงเกษตร ฉบับที่ 10 ปี 2024 รวมถึงการพัฒนาระบบข้อมูลการผลิต เพื่อสร้างสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน และรักษาความสามารถในการประกอบอาชีพของเกษตรกรรายย่อย

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 7 ตุลาคม 2569

อุตสาหกรรมยางพาราอินโดนีเซียเผชิญภาวะถดถอยตลอดห่วงโซ่การผลิตตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ

อินโดนีเซียซึ่งเป็นประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติรายใหญ่อันดับสองของโลกในปี 2568 กำลังเผชิญภาวะถดถอยของภาคการผลิตยางพารารายย่อยและอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา อันเนื่องมาจากพื้นที่เพาะปลูกที่ลดลง ผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่อยู่ในระดับต่ำ และการสนับสนุนเกษตรกรที่ยังไม่เพียงพอ โดยในการประชุมรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing Meeting: RDPU) ระหว่างคณะกรรมาธิการที่ 4 แห่งสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย (Commission IV of the House of Representatives of the Republic of Indonesia: Commission IV DPR RI) กับสมาคมเกษตรกรยางพาราอินโดนีเซีย (Association of Indonesian Rubber Farmers: Apkarindo) และสมาคมผู้ประกอบการยางพาราอินโดนีเซีย (Rubber Association of Indonesia: Gapkindo) เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2569 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เรียกร้องให้รัฐบาลเร่งดำเนินมาตรการฟื้นฟูภาคการผลิตและอุตสาหกรรมยางพาราของประเทศ ทั้งนี้ ในช่วงปี 2559–2568 พื้นที่เพาะปลูกยางพาราลดลงจาก 3.63 ล้านเฮกตาร์ เหลือ 2.99 ล้านเฮกตาร์ ขณะที่ผลผลิตเฉลี่ยต่อหน่วยพื้นที่ลดลงจาก 1,104 กิโลกรัมต่อเฮกตาร์ เหลือ 920 กิโลกรัมต่อเฮกตาร์ และปริมาณผลผลิตยางพารารวมลดลงจาก 3.36 ล้านตัน เหลือ 2.04 ล้านตัน โดยพื้นที่เพาะปลูกยางพาราประมาณร้อยละ 89.12 อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของเกษตรกรรายย่อย

สำหรับจังหวัดสุมาตราใต้ ซึ่งเป็นพื้นที่ผลิตยางพาราสำคัญของอินโดนีเซีย พบว่า จากพื้นที่สวนยางพาราทั้งหมด 870,144 เฮกตาร์ มีพื้นที่ปลูกยางพาราที่ให้ผลผลิตได้เพียงประมาณ 300,000–400,000 เฮกตาร์ ส่วนที่เหลือส่วนใหญ่เป็นสวนยางพาราที่มีต้นยางอายุมากและขาดการบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม ประกอบกับราคายางพาราที่อยู่ในระดับต่ำ ส่งผลให้เกษตรกรจำนวนหนึ่งปรับเปลี่ยนพื้นที่เพาะปลูกไปเป็นสวนปาล์มน้ำมัน เนื่องจากสามารถสร้างผลตอบแทนทางเศรษฐกิจได้มากกว่า และได้รับการสนับสนุนด้านการปลูกทดแทนจากภาครัฐในระดับที่สูงกว่า สถานการณ์ดังกล่าวยังส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการผลิตกล้ายางพาราที่ประสบปัญหาความต้องการซื้อลดลง ขณะที่แรงงานกรีดยางทยอยออกจากภาคการผลิต เนื่องจากได้รับค่าจ้างเพียงวันละ 50,000–60,000 รูเปียห์ เกษตรกรจึงเรียกร้องให้รัฐบาลสนับสนุนการปลูกยางพาราทดแทน การจัดหาพันธุ์ยางและปุ๋ย ตลอดจนมาตรการช่วยเหลือด้านรายได้ระหว่างรอผลผลิตจากต้นยางที่ปลูกใหม่ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาประมาณ 4–5 ปีก่อนเริ่มกรีดยางได้

วิกฤตการณ์ในภาคการผลิตต้นน้ำส่งผลกระทบโดยตรงต่ออุตสาหกรรมแปรรูปและการส่งออกยางพารา เนื่องจากปริมาณวัตถุดิบเข้าสู่โรงงานลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยสมาคมผู้ประกอบการยางพาราอินโดนีเซียระบุว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผลิตภาพการผลิตลดลง ได้แก่ ต้นยางพาราที่มีอายุมาก การระบาดของศัตรูพืชและโรคพืช รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งผลให้อัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมยางแท่ง (Crumb Rubber) ลดลงจากร้อยละ 86 ในปี 2559 เหลือประมาณร้อยละ 45 ในปี 2568 ทั้งนี้ ณ วันที่ 30 กันยายน 2569 โรงงานแปรรูปยางพาราที่เป็นสมาชิกสมาคมจำนวน 157 แห่ง ยังคงดำเนินกิจการเพียง 97 แห่ง ขณะที่โรงงานจำนวน 60 แห่ง ต้องปิดกิจการเนื่องจากขาดแคลนวัตถุดิบ นอกจากนี้ ปริมาณการส่งออกยางพาราลดลงจาก 2.38 ล้านตันในปี 2564 เหลือ 1.72 ล้านตันในปี 2568 และคาดว่าจะลดลงเหลือประมาณ 1.5 ล้านตันในปี 2569 ขณะที่มูลค่าการส่งออกลดลงจาก 11.78 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2554 เหลือ 3.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2568

อุตสาหกรรมยางพาราอินโดนีเซียเผชิญภาวะถดถอยตลอดห่วงโซ่การผลิตตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ

สมาคมเกษตรกรยางพาราอินโดนีเซียและสมาคมผู้ประกอบการยางพาราอินโดนีเซียเรียกร้องให้รัฐบาลเร่งดำเนินนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราภายในประเทศ (National Rubber Downstream Industrial Development) ตามแผนพัฒนาแห่งชาติระยะกลาง พ.ศ. 2568–2572 (National Medium-Term Development Plan: RPJMN 2025–2029) อย่างจริงจัง โดยรัฐบาลตั้งเป้าหมายเพิ่มปริมาณผลผลิตยางพาราจาก 2.71 ล้านตันในปี 2565 เป็น 3.08 ล้านตันภายในปี 2572 และคาดการณ์มูลค่าทางเศรษฐกิจไว้ที่ 130.64 ล้านล้านรูเปียห์ ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมครอบคลุมตั้งแต่การผลิตวัตถุดิบยางธรรมชาติของเกษตรกร (Bokar) ยางแท่งตามข้อกำหนดทางเทคนิค (Technically Specified Rubber: TSR) และน้ำยางธรรมชาติ (Natural Rubber Latex) ไปจนถึงผลิตภัณฑ์ยางแปรรูป ได้แก่ ถุงมือยาง ยางล้อรถยนต์ ยางล้อหล่อดอก (Retreaded Tires) และยางกันกระแทกสำหรับท่าเทียบเรือ (Marine Fenders) เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมยางพาราภายในประเทศ

นอกจากนี้ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องยังเสนอให้รัฐบาลขยายและฟื้นฟูพื้นที่เพาะปลูกยางพารา จัดตั้งหน่วยงานยางพาราแห่งชาติ (National Rubber Agency: Badan Karet Nasional) เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบาย ประสานงาน และบริหารจัดการอุตสาหกรรมยางพาราอย่างเป็นระบบ ตลอดจนจัดทำแผนบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ยางแปรรูปและยางล้อที่สิ้นสุดอายุการใช้งาน (End-of-Life Tires: ELTs) โดยมุ่งส่งเสริมการจัดการทรัพยากรและวัสดุเหลือใช้จากอุตสาหกรรมอย่างเหมาะสม รวมถึงสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราให้มีความยั่งยืนตลอดห่วงโซ่คุณค่า ตั้งแต่การผลิตวัตถุดิบ การแปรรูป การผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ไปจนถึงการจัดการผลิตภัณฑ์เมื่อสิ้นสุดอายุการใช้งาน เพื่อรักษาศักยภาพการผลิตและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมยางพาราอินโดนีเซียในระยะยาว

สรุป: อุตสาหกรรมยางพาราอินโดนีเซียกำลังเผชิญภาวะถดถอยทั้งภาคการผลิตต้นน้ำและอุตสาหกรรมแปรรูปปลายน้ำ โดยในช่วงปี 2559–2568 พื้นที่เพาะปลูกลดลงจาก 3.63 ล้านเฮกตาร์ เหลือ 2.99 ล้านเฮกตาร์ และปริมาณผลผลิตลดลงจาก 3.36 ล้านตัน เหลือ 2.04 ล้านตัน เนื่องจากต้นยางพารามีอายุมาก ผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ลดลง ราคายางพาราอยู่ในระดับต่ำ และการสนับสนุนเกษตรกรยังไม่เพียงพอ ส่งผลให้เกษตรกรบางส่วนเปลี่ยนไปปลูกปาล์มน้ำมัน ขณะที่โรงงานแปรรูปยางพาราประสบปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ โดยมีโรงงานสมาชิกสมาคมผู้ประกอบการยางพาราอินโดนีเซียปิดกิจการแล้ว 60 แห่ง ณ วันที่ 30 กันยายน 2569 ทั้งนี้ ภาคเอกชนเรียกร้องให้รัฐบาลเร่งดำเนินมาตรการฟื้นฟูสวนยางพารา สนับสนุนการปลูกทดแทน และขับเคลื่อนนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราปลายน้ำตามแผนพัฒนาแห่งชาติระยะกลาง พ.ศ. 2568–2572 เพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิต สร้างมูลค่าเพิ่ม และฟื้นฟูความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมยางพาราอินโดนีเซีย

ที่มา: Kompas, วันที่ 7 ตุลาคม 2569

อินโดนีเซียยกระดับระบบส่งเสริมการเกษตรผ่านหนังสือเวียนร่วมระหว่างกระทรวงเกษตรและกระทรวงมหาดไทย

เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2569 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เปิดเผยว่า เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรภาคสนาม (Field Agricultural Extension Officers: PPL) เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารของประเทศ เนื่องจากมีความใกล้ชิดกับเกษตรกรและสามารถประเมินสภาพการผลิต ความต้องการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในระดับพื้นที่ได้โดยตรง รัฐบาลจึงดำเนินมาตรการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานส่งเสริมการเกษตร การกำหนดอำนาจหน้าที่ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานตามนโยบายภาครัฐ โดยกระทรวงเกษตรและกระทรวงมหาดไทยได้ร่วมลงนามในหนังสือเวียนร่วม (Joint Circular Letter: SEB) ว่าด้วยการบริหารจัดการอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และบุคลากรด้านการส่งเสริมการเกษตร เพื่อสนับสนุนการพึ่งพาตนเองด้านอาหารอย่างยั่งยืน ณ กระทรวงมหาดไทย กรุงจาการ์ตา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย กล่าวว่า การปรับระบบการประสานงานและการกำกับดูแลเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรภายใต้รัฐบาลส่วนกลาง มีวัตถุประสงค์เพื่อลดขั้นตอนการบริหารราชการและเพิ่มความรวดเร็วในการนำนโยบาย ตลอดจนมาตรการสนับสนุนด้านการเกษตรไปปฏิบัติในระดับพื้นที่ ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรฯ มีวงเงินสนับสนุนภาคการเกษตรประมาณ 30 ล้านล้านรูเปียห์ ขณะที่วงเงินสนับสนุนภาคอาหารของรัฐบาลโดยรวม รวมถึงการพัฒนาระบบชลประทานและโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง มีมูลค่าประมาณ 144 ล้านล้านรูเปียห์ จึงจำเป็นต้องมีระบบติดตามและกำกับการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณและการกระจายความช่วยเหลือเป็นไปตามวัตถุประสงค์และตอบสนองความต้องการของเกษตรกร

นอกจากนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่ารัฐบาลอินโดนีเซียสามารถบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านข้าวภายในปีแรกของการบริหารประเทศภายใต้ประธานาธิบดี Prabowo Subianto จากเดิมที่กำหนดระยะเวลาดำเนินการไว้ 4 ปี และคาดว่าจะสามารถรักษาระดับความสำเร็จดังกล่าวได้จนถึงสิ้นปี 2569 โดยมีปริมาณสำรองอาหารภายในประเทศเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญ พร้อมกันนี้ กระทรวงเกษตรฯ ได้เร่งดำเนินการปรับปรุงสำนักงานและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรที่ชำรุดทรุดโทรม โดยประสานความร่วมมือกับรัฐบาลระดับจังหวัดและรัฐบาลระดับอำเภอหรือเทศบาล รวมทั้งปรับแผนการจัดสรรงบประมาณประจำปีเพื่อเร่งซ่อมแซมอาคารที่ได้รับความเสียหายรุนแรง ซึ่งตั้งเป้าหมายให้สามารถดำเนินการส่วนเร่งด่วนภายใน 2 เดือน และทยอยปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกให้แล้วเสร็จภายในปี 2570

ด้านนาย Tito Karnavian รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เห็นว่าความร่วมมือดังกล่าวจะช่วยแก้ไขข้อจำกัดด้านการประสานงานระหว่างรัฐบาลส่วนกลางและรัฐบาลท้องถิ่น ซึ่งที่ผ่านมาเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรอยู่ภายใต้การประสานงานของหน่วยงานเกษตรระดับท้องถิ่น ส่งผลให้การดำเนินนโยบายส่วนกลางอาจเกิดความล่าช้าในกรณีที่หน่วยงานท้องถิ่นมีข้อจำกัดด้านการสนับสนุน โดยยกตัวอย่างการจัดสรรงบประมาณเกือบ 900,000 ล้านรูเปียห์ เพื่อฟื้นฟูพื้นที่ประสบภัยพิบัติในจังหวัดอาเจะห์ สุมาตราเหนือ และสุมาตราตะวันตก ซึ่งมีผลการเบิกจ่ายงบประมาณในจังหวัดสุมาตราเหนือและสุมาตราตะวันตกประมาณร้อยละ 70–80 ขณะที่จังหวัดอาเจะห์มีผลการเบิกจ่ายเพียงร้อยละ 50–60 ทั้งนี้ รัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการปรับปรุงกลไกประสานงาน การกำกับติดตามการใช้จ่ายงบประมาณ และการดำเนินมาตรการช่วยเหลือเกษตรกร เพื่อให้โครงการภาครัฐสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่โดยตรง

สรุป: รัฐบาลอินโดนีเซียมุ่งเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งเสริมการเกษตร โดยปรับปรุงกลไกการกำกับดูแลเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรภาคสนาม ลดขั้นตอนการประสานงานระหว่างรัฐบาลส่วนกลางและรัฐบาลท้องถิ่น และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน เพื่อเร่งรัดการดำเนินมาตรการสนับสนุนเกษตรกรและการใช้จ่ายงบประมาณให้เกิดประสิทธิผล ตลอดจนรักษาความต่อเนื่องของนโยบายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารของประเทศ

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 12 ตุลาคม 2569

อินโดนีเซียเตรียมก่อสร้างโรงงานแปรรูปไข่ผงและเนื้อสัตว์ผง 3 แห่ง เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมปศุสัตว์และลดการพึ่งพาการนำเข้า

รัฐบาลอินโดนีเซียเตรียมดำเนินโครงการก่อสร้างโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ไข่ผงและเนื้อสัตว์ผง จำนวน 3 แห่งเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมปศุสัตว์ภายในประเทศ เพิ่มขีดความสามารถในการรองรับผลผลิต ขยายช่องทางการตลาด รักษาเสถียรภาพราคาสินค้าปศุสัตว์ และลดการพึ่งพาการนำเข้าผลิตภัณฑ์จากต่างประเทศ โดยเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2569 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เปิดเผยว่า ได้หารือเกี่ยวกับแผนการลงทุนดังกล่าวร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงรัฐวิสาหกิจและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์แล้ว เบื้องต้นคาดว่าจะเริ่มก่อสร้างในปี พ.ศ. 2570 และใช้ระยะเวลาดำเนินการประมาณ 1 ปี 6 เดือน ถึง 2 ปี ทั้งนี้จะมีการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ (Feasibility Study) โดยประเมินวงเงินลงทุนเบื้องต้นประมาณ 200,000 ล้านรูเปียห์ต่อแห่ง และอาจเพิ่มขึ้นเป็น 250,000 ล้านรูเปียห์สำหรับโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า โครงการดังกล่าวเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้าร่วมลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ โดยภาครัฐจะมีบทบาทสำคัญในการจัดตั้งและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของอุตสาหกรรมเชิงยุทธศาสตร์ การก่อสร้างโรงงานแปรรูปจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับผลผลิตส่วนเกิน ลดข้อจำกัดด้านการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สดที่มีอายุการเก็บรักษาสั้น และบรรเทาปัญหาผลผลิตล้นตลาดซึ่งส่งผลต่อความผันผวนของราคาสินค้าปศุสัตว์ นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรมีแผนยุติการนำเข้าผลิตภัณฑ์ไข่ผงภายหลังโรงงานภายในประเทศสามารถเปิดดำเนินการได้ พร้อมทั้งมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งจัดทำแผนงาน งบประมาณ และขั้นตอนการดำเนินโครงการให้เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด

การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานภาคปศุสัตว์ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ โดยมุ่งส่งเสริมตลาดรองรับผลผลิตข้าวโพดของเกษตรกร ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญสำหรับการผลิตอาหารสัตว์ ควบคู่กับการเพิ่มความมั่นคงด้านวัตถุดิบอาหารสัตว์และการพัฒนาระบบรับซื้อผลผลิตไข่และเนื้อสัตว์ในช่วงที่ปริมาณผลผลิตออกสู่ตลาดจำนวนมาก การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ไข่ผงและเนื้อสัตว์ผงจะช่วยเพิ่มมูลค่าผลผลิต ยืดอายุการเก็บรักษา ขยายขอบเขตการใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมอาหาร และลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากความไม่สมดุลระหว่างปริมาณผลผลิตกับความต้องการของตลาด

ด้านนาย Ii Cahyadi สมาชิกสมาคมผู้ประกอบการและผู้เลี้ยงสัตว์ปีกของอินโดนีเซีย (Indonesian Poultry Farmers Association and Information Center: PINSAR) และผู้ประกอบการบริษัท PT Bereh Poultry Indonesia ในเขต Subang ให้การสนับสนุนโครงการดังกล่าว โดยเห็นว่าการลงทุนพัฒนาโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ขนาดใหญ่ต้องอาศัยเงินลงทุน เทคโนโลยี และกำลังการผลิตในระดับที่เกษตรกรรายย่อยหรือสหกรณ์การเกษตรอาจไม่สามารถดำเนินการได้ด้วยตนเอง จึงจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐเพื่อวางรากฐานอุตสาหกรรมและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการภายในประเทศ ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรคาดหวังว่าโครงการจะช่วยสร้างความมั่นคงด้านตลาดรับซื้อผลผลิต ส่งเสริมการเข้าถึงอาหารสัตว์ในราคาที่เหมาะสม รักษาเสถียรภาพราคาไข่และเนื้อสัตว์ ตลอดจนสนับสนุนการบริโภคโปรตีนจากสัตว์และเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์อย่างยั่งยืน

สรุป: รัฐบาลอินโดนีเซียเตรียมลงทุนก่อสร้างโรงงานแปรรูปไข่ผงและเนื้อสัตว์ผงจำนวน 3 แห่ง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแปรรูปและรองรับผลผลิตปศุสัตว์ส่วนเกิน ลดความผันผวนของราคาผลผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตร โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปภายในประเทศ พร้อมตั้งเป้าลดการพึ่งพาการนำเข้าไข่ผงและเสริมสร้างความมั่นคงของห่วงโซ่อุปทานภาคปศุสัตว์ในระยะ

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 12 ตุลาคม 2569

อินโดนีเซียเร่งขยายโครงการประกันภัยการปลูกข้าว เพื่อบรรเทาความเสี่ยงจากปรากฏการณ์เอลนีโญ

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเร่งดำเนินมาตรการบริหารจัดการความเสี่ยงจากความเสียหายของผลผลิตทางการเกษตร อันเนื่องมาจากปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ซึ่งคาดว่าจะส่งผลกระทบต่อสภาพภูมิอากาศจนถึงต้นปี 2570 โดยให้ความสำคัญกับการขยายโครงการประกันภัยการปลูกข้าว (Rice Farming Insurance: AUTP) เพื่อคุ้มครองเกษตรกรจากความเสียหายของพืชปลูกตามเงื่อนไขการรับประกันภัย ทั้งนี้ กรมโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนการเกษตร (Directorate General of Agricultural Infrastructure and Facilities) กำหนดเป้าหมายพื้นที่เพาะปลูกข้าวที่ได้รับความคุ้มครองภายใต้โครงการดังกล่าว จำนวน 100,000 เฮกตาร์ในปี 2569 โดยปัจจุบันอยู่ระหว่างการขึ้นทะเบียนเกษตรกรและพื้นที่เป้าหมาย (Prospective Farmers and Prospective Locations:CPCL) พร้อมเร่งตรวจสอบเอกสารและคุณสมบัติของผู้สมัคร เพื่อให้พื้นที่เพาะปลูกที่ผ่านเกณฑ์สามารถเข้าสู่ระบบประกันภัยได้โดยเร็ว

นาย Andi Nur Alam Syah อธิบดีกรมโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนการเกษตร กล่าวว่า การรักษาความมั่นคงด้านอาหารภายใต้ความเสี่ยงจากปรากฏการณ์เอลนีโญ จำเป็นต้องดำเนินมาตรการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร การรักษาความต่อเนื่องของกิจกรรมเพาะปลูก และการจัดให้มีกลไกคุ้มครองความเสี่ยงทางการเงินแก่เกษตรกรควบคู่กัน โดยกระทรวงเกษตรได้ดำเนินการปรับแผนการจัดสรรงบประมาณตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2569 และประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่นและบริษัทประกันภัย เพื่อเร่งรัดกระบวนการขึ้นทะเบียน การตรวจสอบคุณสมบัติ และการออกกรมธรรม์ประกันภัย ทั้งนี้โครงการ AUTP กำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย 180,000 รูเปียห์ต่อเฮกตาร์ต่อฤดูเพาะปลูก โดยรัฐบาลส่วนกลางสนับสนุนค่าเบี้ยประกันภัยร้อยละ 80 หรือ 144,000 รูเปียห์ขณะที่เกษตรกรรับผิดชอบค่าเบี้ยประกันภัยส่วนที่เหลือจำนวน 36,000 รูเปียห์ต่อเฮกตาร์ต่อฤดูเพาะปลูก เพื่อช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายและสร้างหลักประกันทางการเงินในกรณีที่เกิดความเสียหายจากภัยธรรมชาติตามเงื่อนไขการรับประกันภัย

นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรฯ ได้สนับสนุนให้รัฐบาลท้องถิ่นจัดสรรงบประมาณรายจ่ายระดับท้องถิ่น (Regional Revenue and Expenditure Budget: APBD) เพื่อรับภาระค่าเบี้ยประกันภัยส่วนที่เหลือร้อยละ 20 โดยปัจจุบันมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนค่าเบี้ยประกันภัยจากรัฐบาลระดับจังหวัดแล้วจำนวน 14 จังหวัด และจากรัฐบาลระดับอำเภอหรือเทศบาลจำนวน 52 แห่ง พร้อมส่งเสริมการบูรณาการแหล่งเงินทุนจากงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลส่วนกลาง (State Revenue and Expenditure Budget: APBN) งบประมาณท้องถิ่น สถาบันการเงินผู้จำหน่ายปัจจัยการผลิต และผู้รับซื้อผลผลิตทางการเกษตร เพื่อขยายการเข้าถึงระบบประกันภัยของเกษตรกร ทั้งนี้ ในช่วงปี 2558–2568 โครงการ AUTP มีพื้นที่นาข้าวที่ได้รับความคุ้มครองสะสมประมาณ 5.918 ล้านเฮกตาร์ ขณะที่การจ่ายค่าสินไหมทดแทนสำหรับเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการในปี 2568 และมีระยะเวลาความคุ้มครองต่อเนื่องถึงปี 2569 ได้อนุมัติและจ่ายค่าสินไหมทดแทนสำหรับพื้นที่เพาะปลูกที่ได้รับความเสียหายจำนวน 2,838.1 เฮกตาร์ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 17,028,720,000 รูเปียห์

กระทรวงเกษตรฯ ระบุว่า การพัฒนาระบบประกันภัยการปลูกข้าวเป็นมาตรการสำคัญในการลดผลกระทบทางเศรษฐกิจต่อเกษตรกรจากความเสียหายของผลผลิต และช่วยให้เกษตรกรมีเงินทุนสำหรับดำเนินกิจกรรมการผลิตในฤดูเพาะปลูกถัดไป อย่างไรก็ตาม การดำเนินมาตรการด้านประกันภัยจำเป็นต้องควบคู่กับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ การปรับรูปแบบและปฏิทินการเพาะปลูก ตลอดจนการนำเทคโนโลยีและแนวทางการปรับตัวต่อความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศมาใช้ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อจำกัดความเสียหายจากภัยแล้งและความเสี่ยงด้านการผลิต รักษาระดับผลผลิตข้าวภายในประเทศ และสนับสนุนความต่อเนื่องของนโยบายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารของอินโดนีเซียในระยะยาว

สรุป: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเร่งขยายโครงการประกันภัยการปลูกข้าว (AUTP) ให้ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมาย 100,000 เฮกตาร์ในปีพ.ศ. 2569 เพื่อบรรเทาความเสี่ยงทางการเงินของเกษตรกรจากความเสียหายของผลผลิตภายใต้สภาพภูมิอากาศแปรปรวน โดยรัฐบาลส่วนกลางสนับสนุนค่าเบี้ยประกันภัยร้อยละ 80 พร้อมส่งเสริมให้รัฐบาลท้องถิ่นสนับสนุนค่าเบี้ยประกันภัยส่วนที่เหลือควบคู่กับการบริหารจัดการน้ำและการปรับแผนเพาะปลูก เพื่อรักษาระดับผลผลิตข้าวและสนับสนุนความมั่นคงทางอาหารของประเทศ

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 12 ตุลาคม 2569

อินโดนีเซียจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจป้องกันและปราบปรามการลักลอบส่งออกลูกพันธุ์กุ้งมังกร

เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2569 รัฐบาลอินโดนีเซียประกาศจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อปราบปรามการลักลอบนำลูกพันธุ์กุ้งมังกรออกนอกราชอาณาเขต (Task Force for Combating the Illegal Export of Transparent Lobster Seed: Satgas P2BBL) ตามระเบียบประธานาธิบดีสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ฉบับที่ 69 ปี2026 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามการลักลอบส่งออกลูกพันธุ์กุ้งมังกร (Puerulus-stage Lobster Seed: BBL) ตลอดจนคุ้มครองทรัพยากรสัตว์น้ำและรักษาความยั่งยืนของทรัพยากรประมงทางทะเล โดยนาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ในฐานะประธานฝ่ายปฏิบัติการของคณะทำงานเฉพาะกิจดังกล่าว เปิดเผยว่า อินโดนีเซียมีแหล่งทรัพยากรลูกพันธุ์กุ้งมังกรตามธรรมชาติจำนวนมากกระจายอยู่ในพื้นที่นูซาเต็งการา เกาะชวา และเกาะสุมาตรา แต่ยังไม่สามารถนำทรัพยากรดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้อย่างเต็มศักยภาพ เนื่องจากปัญหาการลักลอบนำลูกพันธุ์กุ้งมังกรออกนอกประเทศ ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจและเพิ่มความเสี่ยงต่อความยั่งยืนของทรัพยากรประมง

นาย Sakti Wahyu Trenggono กล่าวในพิธีเปิดการดำเนินงานของคณะทำงานเฉพาะกิจ ณ สำนักงานกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (Ministry of Marine Affairs and Fisheries: KKP) ว่า การจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจดังกล่าวเป็นมาตรการสำคัญในการปรับปรุงระบบบริหารจัดการทรัพยากรกุ้งมังกรของอินโดนีเซีย โดยมุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงกุ้งมังกรภายในประเทศให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ตลอดจนเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้แก่ชาวประมงท้องถิ่น ทั้งนี้ กระทรวงกิจการทางทะเลฯ จะบูรณาการความร่วมมือกับกระทรวงและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเฝ้าระวัง การตรวจสอบ และการบังคับใช้กฎหมายในพื้นที่เสี่ยงต่อการลักลอบขนส่งลูกพันธุ์กุ้งมังกรออกนอกราชอาณาเขต

ด้านนาย Dudung Abdurachman รัฐมนตรีประสานงานด้านการเมืองและความมั่นคง ในฐานะประธานฝ่ายอำนวยการของคณะทำงานเฉพาะกิจ ระบุว่า การดำเนินงานจะให้ความสำคัญกับภารกิจหลัก 3 ประการ ได้แก่การเสริมสร้างโครงสร้างองค์กรและระบบบัญชาการปฏิบัติการในพื้นที่ การปราบปรามเครือข่ายลักลอบส่งออกลูกพันธุ์กุ้งมังกรอย่างครอบคลุม และการพัฒนามาตรการป้องกันควบคู่กับระบบบริหารจัดการทรัพยากรลูกพันธุ์กุ้งมังกรอย่างยั่งยืน โดยคณะทำงานเฉพาะกิจจะเป็นกลไกสำคัญในการบูรณาการทรัพยากร บุคลากร ข้อมูลข่าวกรอง และการปฏิบัติการบังคับใช้กฎหมายระหว่างหน่วยงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสืบสวน ตรวจสอบ และปราบปรามการกระทำผิดให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ขณะเดียวกัน นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านอาหาร เห็นว่าการจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจเป็นมาตรการที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาการลักลอบส่งออกลูกพันธุ์กุ้งมังกร เนื่องจากจะช่วยยกระดับการกำกับดูแลและเพิ่มความเข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมาย หากสามารถดำเนินภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการนำทรัพยากรสัตว์น้ำออกนอกประเทศโดยผิดกฎหมาย และเพิ่มโอกาสในการนำทรัพยากรกุ้งมังกรมาใช้ประโยชน์เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประเทศและยกระดับความเป็นอยู่ของชาวประมง ทั้งนี้ รัฐบาลอินโดนีเซียคาดหวังว่าความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรประมง การรักษาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศ และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน
สรุป: รัฐบาลอินโดนีเซียจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อป้องกันและปราบปรามการลักลอบส่งออกลูกพันธุ์กุ้งมังกร (BBL) โดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบ เฝ้าระวัง และบังคับใช้กฎหมาย พร้อมปรับปรุงระบบบริหารจัดการทรัพยากรกุ้งมังกรให้มีประสิทธิภาพ เพื่อรักษาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงกุ้งมังกรภายในประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ชาวประมงอย่างยั่งยืน

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย, วันที่ 12 ตุลาคม 2569

กระทรวงการค้าอินโดนีเซียส่งเสริมการส่งออกกาแฟและยางธรรมชาติ ผ่านความร่วมมือกับองค์การสินค้าโภคภัณฑ์ระหว่างประเทศ

กระทรวงการค้าอินโดนีเซีย (Ministry of Trade) ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการส่งออกกาแฟและยางธรรมชาติ โดยใช้ประโยชน์จากความร่วมมือกับองค์การสินค้าโภคภัณฑ์ระหว่างประเทศ เพื่อขยายโอกาสการเข้าถึงตลาด เพิ่มมูลค่าสินค้า และสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการภายในประเทศ นาย Johni Martha อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงการค้า เปิดเผยระหว่างเป็นประธานเปิดการสัมมนาหัวข้อ “การเข้าถึงตลาดโลก: การใช้ประโยชน์จากองค์การสินค้าโภคภัณฑ์ระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมการส่งออกกาแฟและยางธรรมชาติ” เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2569 ณ อำเภอตังเกอรัง จังหวัดบันเตน โดยเน้นความสำคัญของการรับฟังข้อคิดเห็นและอุปสรรคด้านการส่งออกจากผู้ประกอบการ เพื่อนำมาประกอบการกำหนดนโยบายและมาตรการอำนวยความสะดวกทางการค้าให้สอดคล้องกับสภาพการดำเนินธุรกิจ

นาย Johni Martha สนับสนุนให้ผู้ประกอบการกาแฟใช้ประโยชน์จากการเป็นสมาชิกองค์การกาแฟระหว่างประเทศ (International Coffee Organization: ICO) โดยเฉพาะการพัฒนามาตรฐานกาแฟคุณภาพพิเศษ (Specialty Coffee) สำหรับกาแฟโรบัสตา เพื่อยกระดับคุณภาพ สร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ และเพิ่มมูลค่าทางการตลาด ขณะที่นาย Natan Kambuno ผู้อำนวยการฝ่ายการเจรจาการค้าระหว่างภูมิภาคและองค์การระหว่างประเทศ กระทรวงการค้า กล่าวว่า อินโดนีเซียควรปรับจากการเข้าร่วมองค์การระหว่างประเทศไปสู่การใช้ประโยชน์จากความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่ม การตรวจสอบรับรองคุณภาพ และการปฏิบัติตามมาตรฐานของประเทศผู้นำเข้า เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาดกาแฟระดับพรีเมียม

การสัมมนาดังกล่าวมีผู้แทนจากกระทรวงที่เกี่ยวข้อง 5 แห่ง และสมาคมหรือองค์การภาคธุรกิจ 9 แห่งเข้าร่วม โดยนาง Merrijantij Punguan Pintaria ผู้อำนวยการฝ่ายอุตสาหกรรมเครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์ยาสูบ และวัตถุดิบเครื่องดื่ม กระทรวงอุตสาหกรรม ระบุว่า มูลค่าการส่งออกกาแฟแปรรูปของอินโดนีเซียในปี 2568 อยู่ที่ 692.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.56 และอินโดนีเซียเป็นประเทศผู้ส่งออกกาแฟผสมสำเร็จรูป (Coffee Premix) รายใหญ่ที่สุดของโลก โดยมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 17.54 ด้านนาย Jamil Musanif ผู้แทนคณะกรรมการกำกับดูแลสภากาแฟอินโดนีเซีย เสนอให้ส่งเสริมการตลาดระหว่างประเทศโดยใช้ความหลากหลายด้านรสชาติ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของกาแฟจำนวน 69 รายการ และแนวปฏิบัติด้านการเพาะปลูกอย่างยั่งยืนเป็นปัจจัยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

สำหรับอุตสาหกรรมยางธรรมชาติ นาง Riska Pujiati นักเศรษฐศาสตร์จากสมาคมประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติ (Association of Natural Rubber Producing Countries: ANRPC) คาดการณ์ว่าความต้องการยางธรรมชาติจะเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์และความต้องการยางล้อสำหรับรถยนต์ไฟฟ้า โดยเฉพาะในจีนและอินเดีย ขณะที่นาย Widyantoko Sumarlin ผู้แทนสมาคมบริษัทยางอินโดนีเซีย (Gabungan Perusahaan Karet Indonesia: Gapkindo) ระบุถึงปัญหาผลผลิตยางธรรมชาติที่ลดลง พร้อมเสนอให้พัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับ สร้างความร่วมมือโดยตรงกับเกษตรกร และกระจายตลาดส่งออก นอกจากนี้ ผู้ประกอบการกาแฟเสนอให้ภาครัฐขยายการสนับสนุนด้านการรับรองมาตรฐานแก่เกษตรกร เพื่อลดภาระต้นทุนและเพิ่มโอกาสเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ

สรุป: กระทรวงการค้าอินโดนีเซียส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากองค์การสินค้าโภคภัณฑ์ระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกาแฟและยางธรรมชาติ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนามาตรฐานสินค้า การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ การรับรองคุณภาพ ระบบตรวจสอบย้อนกลับ การผลิตอย่างยั่งยืน และการขยายตลาดส่งออก รวมถึงการสนับสนุนผู้ประกอบการให้สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของตลาดระหว่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ที่มา: Majalah Hortus Archipelago วันที่ 19 ตุลาคม 2569

อินโดนีเซียประกาศกฎระเบียบรัฐบาลฉบับที่ 40 ปี 2026 ปรับระยะเวลาการบังคับใช้การรับรองฮาลาลสำหรับผลิตภัณฑ์หลายประเภท

SALINAN

PRESIDEN
REPUBLIK INDONESIA

PERATURAN PEMERINTAH REPUBLIK INDONESIA
NOMOR 40 TAHUN 2026
TENTANG
PERUBAHAN ATAS PERATURAN PEMERINTAH NOMOR 42 TAHUN 2024

รัฐบาลสาธารณรัฐอินโดนีเซียประกาศใช้กฎระเบียบรัฐบาล (Government Regulation: PP) ฉบับที่ 40 ปี 2026 ว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมกฎระเบียบรัฐบาลฉบับที่ 42 ปี 2024 เกี่ยวกับการรับประกันผลิตภัณฑ์ฮาลาล (Jaminan Produk Halal: JPH หรือ Halal Product Assurance) โดยลงนามและประกาศใช้เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2569 เพื่อปรับระยะเวลาการบังคับใช้ข้อกำหนดการรับรองฮาลาลสำหรับผลิตภัณฑ์และผู้ประกอบการบางประเภท การแก้ไขดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบรับรองฮาลาลและสร้างความชัดเจนทางกฎหมาย โดยคำนึงถึงความพร้อมของผู้ประกอบการ หน่วยตรวจสอบรับรองฮาลาล (Lembaga Pemeriksa Halal: LPH) ผู้ตรวจประเมินฮาลาล ผู้ช่วยดำเนินกระบวนการรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาล (Pendamping Proses Produk Halal: PPH) โครงสร้างพื้นฐาน ห่วงโซ่อุปทาน และความร่วมมือด้านการยอมรับใบรับรองฮาลาลระหว่างประเทศ

สาระสำคัญของมาตรา 160 กำหนดระยะเวลาการดำเนินการตามข้อบังคับการรับรองฮาลาลสำหรับผลิตภัณฑ์อาหาร เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์จากการเชือดสัตว์ และบริการเชือดสัตว์ โดยผู้ประกอบการขนาดจุลภาคและขนาดย่อม (Usaha Mikro dan Kecil: UMK) ได้รับระยะเวลาผ่อนผันจนถึงวันที่ 17 ตุลาคม 2571 ส่วนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดใหญ่ยังคงกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดไว้ที่วันที่ 17 ตุลาคม 2567 สำหรับบริการที่เกี่ยวข้องกับอาหาร เครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์จากการเชือดสัตว์ ยกเว้นบริการเชือดสัตว์ กำหนดให้เริ่มบังคับใช้ข้อกำหนดการรับรองฮาลาลวันที่ 18 ตุลาคม 2571 เช่นเดียวกับอาหาร เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์จากการเชือดสัตว์ และบริการเชือดสัตว์ที่มาจากต่างประเทศ โดยพิจารณาความคืบหน้าของการจัดทำความตกลงยอมรับใบรับรองฮาลาลร่วมกันกับประเทศคู่ค้า

มาตรา 161 กำหนดระยะเวลาการรับรองฮาลาลสำหรับผลิตภัณฑ์ประเภทอื่น โดยผลิตภัณฑ์ยาจากวัตถุดิบธรรมชาติ ยากึ่งยา ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์เคมี ผลิตภัณฑ์จากพันธุวิศวกรรม และสินค้าอุปโภคบางประเภท มีระยะเวลาสิ้นสุดการดำเนินการตามข้อบังคับวันที่ 17 ตุลาคม 2571 ส่วนยาที่จำหน่ายได้โดยไม่ต้องมีใบสั่งแพทย์ ทั้งประเภททั่วไปและประเภทที่มีข้อจำกัดในการจำหน่าย รวมถึงเครื่องมือแพทย์ประเภทความเสี่ยงระดับ B กำหนดวันที่ 17 ตุลาคม 2572 ขณะที่ยาที่ต้องมีใบสั่งแพทย์ ยกเว้นยาที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และเครื่องมือแพทย์ประเภทความเสี่ยงระดับ C กำหนดวันที่ 17 ตุลาคม 2577 ทั้งนี้ กฎระเบียบดังกล่าวมีบทบัญญัติเฉพาะสำหรับผลิตภัณฑ์ยา ผลิตภัณฑ์ชีวภาพ และเครื่องมือแพทย์ที่ใช้วัตถุดิบหรือกระบวนการผลิตซึ่งยังไม่เป็นไปตามข้อกำหนดฮาลาล

รัฐบาลอินโดนีเซียชี้แจงว่า การปรับระยะเวลาดำเนินการไม่ได้เป็นการยกเลิกข้อบังคับการรับรองฮาลาล แต่เป็นการกำหนดระยะเวลาให้เหมาะสมกับความพร้อมของระบบรับรองฮาลาลและภาคธุรกิจ โดยผู้ประกอบการยังสามารถยื่นขอรับรองฮาลาลสำหรับผลิตภัณฑ์ประเภทอื่นนอกเหนือจากอาหาร เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์จากการเชือดสัตว์ และบริการเชือดสัตว์ได้ก่อนสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนด นอกจากนี้ กฎระเบียบฉบับใหม่ยังให้ปรับปรุงกฎเกณฑ์การดำเนินงานภายใต้กฎระเบียบรัฐบาลฉบับที่ 42 ปี 2024 ให้สอดคล้องกัน และยกเลิกบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบความสอดคล้องของผลิตภัณฑ์ฮาลาลจากต่างประเทศตามที่ระบุในมาตรา II ของกฎระเบียบฉบับใหม่

สรุป: กฎระเบียบรัฐบาลฉบับที่ 40 ปี 2026 กำหนดปรับระยะเวลาการบังคับใช้ข้อกำหนดการรับรองฮาลาลตามประเภทผลิตภัณฑ์และขนาดกิจการ โดยกำหนดให้การรับรองฮาลาลสำหรับอาหาร เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์จากการเชือดสัตว์ และบริการเชือดสัตว์จากต่างประเทศเริ่มบังคับใช้วันที่ 18 ตุลาคม 2571 ทั้งนี้ ผู้ประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องตรวจสอบประเภทผลิตภัณฑ์ ขนาดกิจการ และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการให้สอดคล้องกับกฎระเบียบฉบับใหม่

ที่มา: LPH Hidayatullah วันที่ 20 ตุลาคม 2569

การส่งออกสินค้าเกษตรกลุ่มพืชสวนอุตสาหกรรมของอินโดนีเซียขยายตัวต่อเนื่องในช่วงสองปีของรัฐบาล Prabowo – Gibran

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียรายงานผลการดำเนินงานภาคการเกษตรในช่วงสองปีของรัฐบาลของนาย Prabowo Subianto ประธานาธิบดีอินโดนีเซีย และนาย Gibran Rakabuming Raka รองประธานาธิบดีอินโดนีเซีย โดยระบุว่า ภาคพืชไร่อุตสาหกรรมและพืชยืนต้นเศรษฐกิจ (Plantation Subsector) มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ มูลค่าการส่งออกสินค้ากลุ่มดังกล่าวในช่วงเดือนมกราคม–สิงหาคม 2569 อยู่ที่ 503.3 ล้านล้านรูเปียห์ คิดเป็นร้อยละ 93.78 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรทั้งหมด ซึ่งอยู่ที่ 536.7 ล้านล้านรูเปียห์ จากข้อมูลผลการดำเนินงานของกรมพืชสวนอุตสาหกรรม ณ เดือนตุลาคม 2569 พบว่า มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.15 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่การนำเข้าลดลงร้อยละ 0.49 โดยปาล์มน้ำมันมีมูลค่าส่งออกสูงสุดที่ 355.3 ล้านล้านรูเปียห์ รองลงมา ได้แก่ ยางธรรมชาติ 35 ล้านล้านรูเปียห์ มะพร้าว 29.4 ล้านล้านรูเปียห์ โกโก้ 26 ล้านล้านรูเปียห์ และกาแฟ 21.5 ล้านล้านรูเปียห์

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) ของภาคพืชสวนอุตสาหกรรม ณ ราคาปัจจุบัน ในไตรมาสที่ 2 ของปี 2569 มีมูลค่า 546.3 ล้านล้านรูเปียห์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.34 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 3.34 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เปิดเผยว่า รัฐบาลให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตและผลิตภาพทางการเกษตร การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปขั้นปลาย (Downstream Processing) และการรักษาความมั่นคงด้านการพึ่งพาตนเองทางอาหาร โดยภาคพืชสวนอุตสาหกรรมมีบทบาทในการสร้างรายได้จากการส่งออก จัดหาวัตถุดิบให้ภาคอุตสาหกรรม และเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรภายในประเทศ

หนึ่งในนโยบายสำคัญคือการเพิ่มผลผลิตอ้อยเพื่อสนับสนุนการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาล ผ่านการขยายพื้นที่เพาะปลูก การจัดหาเมล็ดพันธุ์พืชและวัสดุพันธุ์คุณภาพดี การเพิ่มผลิตภาพของแปลงปลูก และการพัฒนาระบบการเพาะปลูก นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรยังส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากมะพร้าว กาแฟ โกโก้ พริกไทย จันทน์เทศ มะม่วงหิมพานต์ และอ้อย เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตและขยายโอกาสทางธุรกิจ โดยให้ความสำคัญกับความต่อเนื่องในการจัดหาวัตถุดิบและการยกระดับคุณภาพสินค้า เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปภายในประเทศ

ภาคพืชสวนอุตสาหกรรมของอินโดนีเซียมีครัวเรือนเกษตรกรประมาณ 18 ล้านครัวเรือน ครอบคลุมพื้นที่เพาะปลูก 29 ล้านเฮกตาร์ โดยดัชนีราคาที่เกษตรกรได้รับเทียบกับราคาที่เกษตรกรจ่าย (Nilai Tukar Petani: NTP) สำหรับภาคพืชสวนอุตสาหกรรมในเดือนกันยายน 2569 เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.45 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน และจังหวัดเบิงกูลูมีค่าดัชนี NTP สูงสุดของประเทศที่ 231.6 นาย Heru Tri Widarto รักษาการอธิบดีกรมพืชสวนอุตสาหกรรม ระบุว่า การพัฒนาภาคการผลิตจำเป็นต้องเริ่มจากการเพิ่มผลิตภาพในระดับต้นน้ำ การใช้พันธุ์พืชคุณภาพดี การปรับปรุงคุณภาพผลผลิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร รวมถึงการใช้พื้นที่ปลูกพืชสวนอุตสาหกรรมร่วมกับพืชอาหารในระบบการปลูกพืชแซม (Intercropping) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดินและรายได้เกษตรกร

สรุป: ภาคพืชสวนอุตสาหกรรมของอินโดนีเซียมีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.15 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีปาล์มน้ำมัน ยางธรรมชาติ มะพร้าว โกโก้ และกาแฟเป็นสินค้าส่งออกสำคัญ รัฐบาลให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพ การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร การขยายการผลิตอ้อยเพื่อสนับสนุนการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาล และการยกระดับรายได้เกษตรกร เพื่อรักษาการเติบโตของภาคการผลิตและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจภายในประเทศ

ที่มา: กระทรวงเกษตรสาธารณรัฐอินโดนีเซีย วันที่ 21 ตุลาคม 2569

ภาคการประมงและกิจการทางทะเลของอินโดนีเซียมีรายได้ ผลผลิต และการส่งออกเพิ่มขึ้น ในช่วงสองปีของรัฐบาล Prabowo – Gibran

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Ministry of Marine Affairs and Fisheries: KKP) รายงานผลการดำเนินงานภาคการประมงและกิจการทางทะเลในช่วงสองปีของรัฐบาลประธานาธิบดีนาย Prabowo Subianto และรองประธานาธิบดีนาย Gibran Rakabuming Raka โดยตัวชี้วัดเศรษฐกิจสำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ รายได้ภาครัฐที่มิใช่ภาษี ปริมาณผลผลิตประมง การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศภาคประมง และมูลค่าการส่งออก มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ รายได้ภาครัฐที่มิใช่ภาษี (Penerimaan Negara Bukan Pajak: PNBP) เพิ่มขึ้นจาก 2.208 ล้านล้านรูเปียห์ ในปี 2567 เป็น 2.405 ล้านล้านรูเปียห์ ในปี 2568 ขณะที่ผลการจัดเก็บรายได้ในช่วงเดือนมกราคม–กันยายน 2569 อยู่ที่ 1.645 ล้านล้านรูเปียห์

ปริมาณผลผลิตประมงของอินโดนีเซียเพิ่มขึ้นจาก 23.56 ล้านตัน ในปี 2567 เป็น 26.25 ล้านตัน ในปี 2568 และมีปริมาณผลผลิตสะสม 19.89 ล้านตัน ณ สิ้นไตรมาสที่ 3 ของปี 2569 ขณะเดียวกัน อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศภาคประมงเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.68 ในปี 2567 เป็นร้อยละ 4.95 ในปี 2568 และอยู่ที่ร้อยละ 6.86 ในไตรมาสที่ 2 ของปี 2569 โดยผลการดำเนินงานดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาภาคการผลิตประมงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจและสนับสนุนรายได้ของประเทศ

สำหรับการค้าระหว่างประเทศ มูลค่าการส่งออกสินค้าประมงของอินโดนีเซียเพิ่มขึ้นจาก 5.95 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2567 เป็น 6.27 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2568 และมีมูลค่าการส่งออกสะสมในช่วงเดือนมกราคม–สิงหาคม 2569 จำนวน 4.23 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง เปิดเผยเมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2569 ว่า กระทรวงฯ ดำเนินมาตรการเพิ่มผลิตภาพของภาคการประมงภายใต้นโยบายของประธานาธิบดี โดยคำนึงถึงการอนุรักษ์ระบบนิเวศและความยั่งยืนของทรัพยากรประมง ควบคู่กับการยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนที่ประกอบอาชีพในภาคการประมง

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงกำหนดการดำเนินงานตามโครงการสำคัญ 6 โครงการ ได้แก่ การพัฒนาหมู่บ้านชาวประมง Merah Putih (Kampung Nelayan Merah Putih: KNMP) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบนบกตามศักยภาพเฉพาะพื้นที่ การพัฒนาเขตอุตสาหกรรมเกลือแห่งชาติ การฟื้นฟูบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งตอนเหนือของเกาะชวา (Pantura) การพัฒนาระบบเพาะเลี้ยงกุ้งแบบบูรณาการ และการปรับปรุงเรือประมงให้ทันสมัย โดยโครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มการจ้างงาน ยกระดับผลิตภาพ และเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าประมงอินโดนีเซียทั้งในตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศ

สรุป: ภาคการประมงและกิจการทางทะเลของอินโดนีเซียมีผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นทั้งด้านรายได้ภาครัฐที่มิใช่ภาษี ปริมาณผลผลิต อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ และมูลค่าการส่งออก โดยกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงให้ความสำคัญกับการพัฒนาชุมชนประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การฟื้นฟูพื้นที่เพาะเลี้ยง การพัฒนาอุตสาหกรรมเกลือ และการปรับปรุงเรือประมง เพื่อเพิ่มผลิตภาพ สร้างการจ้างงาน และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าประมงอย่างยั่งยืน

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงสาธารณรัฐอินโดนีเซีย วันที่ 21 ตุลาคม 2569

ประธานาธิบดีอินโดนีเซียย้ำการพึ่งพาตนเองด้านอาหารเป็นปัจจัยสำคัญในการรักษาอธิปไตยและความมั่นคงของประเทศ

เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2569 นาย Prabowo Subianto ประธานาธิบดีอินโดนีเซีย กล่าวในการประชุมคณะรัฐมนตรีเต็มคณะภายใต้หัวข้อ “สองปีแรกของการบริหารประเทศ: ผลงานที่เป็นรูปธรรมเพื่อประชาชน” ว่า การพึ่งพาตนเองด้านอาหาร (Food Self-Sufficiency) เป็นองค์ประกอบสำคัญของการรักษาอธิปไตยและความมั่นคงแห่งชาติ โดยรัฐบาลให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรและความมั่งคั่งของประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ควบคู่กับการเสริมสร้างศักยภาพการผลิตอาหารภายในประเทศ เพื่อลดการพึ่งพาแหล่งอาหารจากต่างประเทศและสร้างความมั่นคงทางอาหารในระยะยาว

ประธานาธิบดีอินโดนีเซียเน้นย้ำว่า การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจและการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศจำเป็นต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติเป็นสำคัญ โดยเฉพาะการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับดูแลภาคการส่งออกและการป้องกันการรั่วไหลของรายได้ภาครัฐ ทั้งนี้ รัฐบาลมีแผนพัฒนากลไกการส่งออกผ่านช่องทางเดียว (Single-Window Export Mechanism) โดยให้บริษัท PT Danantara Sumber Daya Indonesia (DSI) มีบทบาทในการดำเนินงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับดูแลการส่งออกและลดความเสี่ยงจากการรั่วไหลของรายได้ประเทศ พร้อมยืนยันว่าการพึ่งพาตนเองด้านอาหารเป็นหนึ่งในนโยบายยุทธศาสตร์ที่จะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการรองรับความต้องการอาหารของประชาชนภายใต้สถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่มีความไม่แน่นอน

ในส่วนของภาคการเกษตร นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย รายงานต่อที่ประชุมว่า กระทรวงเกษตรได้ดำเนินมาตรการเพิ่มผลิตภาพทางการเกษตร การใช้ประโยชน์พื้นที่เพาะปลูกให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด การส่งเสริมเทคโนโลยีและเครื่องจักรกลการเกษตรสมัยใหม่ ตลอดจนการสนับสนุนปัจจัยการผลิตแก่เกษตรกร โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตข้าวและข้าวโพด การขยายพื้นที่เพาะปลูก และการพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพสำหรับการผลิตอาหารในระยะยาว นอกจากนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ระบุว่า มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น 166 ล้านล้านรูเปียห์ ขณะที่มูลค่าการนำเข้าลดลง 41 ล้านล้านรูเปียห์ ซึ่งเมื่อรวมกับผลจากมาตรการลดราคาปุ๋ยอุดหนุนร้อยละ 20 และการปรับเพิ่มราคารับซื้อข้าวเปลือกของรัฐบาล (Government Purchase Price: HPP) กระทรวงเกษตรประเมินว่าเกษตรกรได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจคิดเป็นมูลค่าประมาณ 208 ล้านล้านรูเปียห์

นอกจากนี้ รัฐบาลอินโดนีเซียได้เตรียมแผนพัฒนาพื้นที่ชุ่มน้ำประเภทดินแร่ (Mineral Wetlands) จำนวน 2 ล้านเฮกตาร์ หรือประมาณ 12.5 ล้านไร่ เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตอาหารภายในประเทศ โดยในระยะแรก กระทรวงเกษตรฯ จะประสานความร่วมมือกับกองทัพแห่งชาติอินโดนีเซีย (Indonesian National Armed Forces: TNI) และกระทรวงกลาโหม เพื่อกำหนดพื้นที่เป้าหมายสำหรับการพัฒนาจำนวน 500,000 เฮกตาร์ หรือประมาณ 3.125 ล้านไร่ ทั้งนี้ ประธานาธิบดีอินโดนีเซียได้กำชับให้การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมดำเนินการโดยหลีกเลี่ยงการบุกรุกพื้นที่ป่าปฐมภูมิ (Primary Forest) เพื่อรักษาสมดุลระหว่างการเพิ่มกำลังการผลิตอาหารควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

สรุป: รัฐบาลอินโดนีเซียกำหนดให้การพึ่งพาตนเองด้านอาหารเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการรักษาอธิปไตยทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ โดยมุ่งเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร การบริหารจัดการการค้าระหว่างประเทศ และการสนับสนุนรายได้ของเกษตรกร พร้อมเตรียมพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมจำนวน 2 ล้านเฮกตาร์ และกำหนดพื้นที่ดำเนินการระยะแรก 500,000 เฮกตาร์ภายใต้หลักการไม่บุกรุกป่าปฐมภูมิ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตอาหารอย่างต่อเนื่องและรองรับความต้องการบริโภคในอนาคต

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 24 ตุลาคม 2569

อินโดนีเซียยืนยันมาตรการระงับการนำเข้ามันสำปะหลัง เพื่อคุ้มครองเกษตรกรและรักษาเสถียรภาพราคาผลผลิตภายในประเทศ

เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2569 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย กล่าวระหว่างการพบปะเกษตรกรในกิจกรรมวันเกษตรกรแห่งชาติ ณ อำเภอปรินเซวู จังหวัดลัมปุง โดยยืนยันว่ารัฐบาลอินโดนีเซียให้ความสำคัญกับการคุ้มครองเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังภายในประเทศ โดยใช้มาตรการระงับการนำเข้ามันสำปะหลังจากต่างประเทศ ภายหลังได้รับข้อร้องเรียนจากเกษตรกรในจังหวัดลัมปุงเกี่ยวกับราคาผลผลิตมันสำปะหลังที่ปรับตัวลดลงเหลือประมาณ 700 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ส่งผลกระทบต่อรายได้และความสามารถในการดำเนินกิจกรรมการผลิตของเกษตรกร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เปิดเผยว่า ได้รายงานสถานการณ์ราคามันสำปะหลังและข้อเรียกร้องของเกษตรกรต่อ นาย Prabowo Subianto ประธานาธิบดีอินโดนีเซีย โดยเฉพาะข้อเสนอให้ปรับเพิ่มราคารับซื้อผลผลิตเพื่อรักษาความต่อเนื่องของการเพาะปลูกและสร้างความมั่นคงด้านรายได้แก่เกษตรกร ทั้งนี้ ประธานาธิบดี Prabowo ได้สั่งการให้เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาและประกาศระงับการนำเข้ามันสำปะหลังจากต่างประเทศ เพื่อลดแรงกดดันด้านราคาที่เกิดจากการแข่งขันกับสินค้านำเข้า และสนับสนุนการใช้ผลผลิตภายในประเทศเป็นสำคัญ

มาตรการระงับการนำเข้ามันสำปะหลังดังกล่าวยังคงมีผลบังคับใช้ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียระบุว่า จากรายงานสถานการณ์ในพื้นที่ ราคามันสำปะหลังในจังหวัดลัมปุงปรับตัวเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ประมาณ 3,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม พร้อมย้ำว่าการรักษาระดับราคาสินค้าเกษตรมีความสำคัญต่อเสถียรภาพรายได้ของเกษตรกร และเป็นปัจจัยสนับสนุนความต่อเนื่องของการผลิตสินค้าเกษตรภายในประเทศ

นอกจากนี้ รัฐบาลอินโดนีเซียได้ดำเนินมาตรการลดราคาปุ๋ยที่ได้รับการอุดหนุนจากภาครัฐลงร้อยละ 20 พร้อมเพิ่มปริมาณปุ๋ยที่จัดสรรให้แก่เกษตรกร เพื่อลดต้นทุนการผลิตและสนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพทางการเกษตร โดยกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียจะติดตามและแก้ไขปัญหาด้านราคาผลผลิต การเข้าถึงปัจจัยการผลิต และความต่อเนื่องในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม เพื่อให้เกษตรกรมีตลาดรองรับผลผลิตและได้รับราคาจำหน่ายที่เหมาะสม อันจะช่วยรักษาระดับการผลิตมันสำปะหลังภายในประเทศและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง

สรุป: รัฐบาลอินโดนีเซียยืนยันการดำเนินมาตรการระงับการนำเข้ามันสำปะหลังเพื่อคุ้มครองเกษตรกรภายในประเทศ ภายหลังราคาผลผลิตในจังหวัดลัมปุงลดลงเหลือประมาณ 700 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ก่อนปรับเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 3,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัมตามข้อมูลที่กระทรวงเกษตรได้รับจากพื้นที่ ควบคู่กับการลดราคาปุ๋ยอุดหนุนร้อยละ 20 และเพิ่มปริมาณการจัดสรรปุ๋ย เพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิต รักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร และสนับสนุนรายได้ของเกษตรกร

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 26 ตุลาคม 2569

อินโดนีเซียยืนยันปริมาณสำรองข้าวเพียงพอรองรับความต้องการช่วงเทศกาลปลายปี พร้อมเดินหน้าพึ่งพาการผลิตภายในประเทศโดยไม่ต้องนำเข้า

เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2569 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เปิดเผยภายหลังการประชุมประสานงานด้านอาหารระดับรัฐมนตรี ณ กระทรวงประสานงานด้านกิจการอาหาร กรุงจาการ์ตา ว่า ปริมาณข้าวภายในประเทศมีเพียงพอต่อความต้องการบริโภคในช่วงเทศกาลคริสต์มาสและปีใหม่ โดยปัจจุบันปริมาณข้าวสำรองของรัฐบาล (Cadangan Beras Pemerintah: CBP) ซึ่งอยู่ภายใต้การบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจด้านโลจิสติกส์อาหาร Perum Bulog มีประมาณ 4.5 ล้านตัน ประกอบกับผลผลิตข้าวภายในประเทศที่ยังคงดำเนินการเพาะปลูกและเก็บเกี่ยวอย่างต่อเนื่อง ทำให้อินโดนีเซียมีความพร้อมด้านอุปทานข้าว แม้จะเผชิญความเสี่ยงจากปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียระบุว่า อินโดนีเซียสามารถรักษาสถานะการพึ่งพาตนเองด้านข้าวได้อย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาสองปีของรัฐบาลชุดปัจจุบัน โดยไม่มีการนำเข้าข้าวในปี 2568 และปี 2569 ทั้งนี้ ปริมาณข้าวภายในประเทศประกอบด้วยข้าวสำรองของรัฐบาล ผลผลิตข้าวที่ยังอยู่ระหว่างการเจริญเติบโตในแปลงเพาะปลูกและยังไม่ได้เก็บเกี่ยว (Standing Crop) ตลอดจนปริมาณข้าวคงคลังที่กระจายอยู่ในภาคประชาชนและภาคธุรกิจ รวมถึงโรงแรม ร้านอาหาร และธุรกิจจัดเลี้ยง (Hotel, Restaurant and Catering: HORECA)

จากการประเมินของกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ปริมาณข้าวที่ยังอยู่ในแปลงเพาะปลูกมีประมาณ 10 ล้านตัน ขณะที่ปริมาณข้าวในภาคประชาชนและภาคธุรกิจมีประมาณ 10 ล้านตัน และข้าวสำรองภายใต้การบริหารจัดการของ Bulog อีกประมาณ 4.5 ล้านตัน รวมปริมาณข้าวที่นำมาใช้ประเมินความเพียงพอของอุปทานประมาณ 25 ล้านตัน เมื่อเปรียบเทียบกับความต้องการบริโภคข้าวภายในประเทศเฉลี่ยเดือนละ 2.5 ล้านตัน จึงคาดว่าปริมาณข้าวดังกล่าวจะสามารถรองรับความต้องการบริโภคได้ประมาณ 10 เดือน หรือจนถึงช่วงเดือนกรกฎาคม–สิงหาคม 2570

สำหรับการเตรียมความพร้อมรับมือกับความเสี่ยงจากปรากฏการณ์เอลนีโญ รัฐบาลอินโดนีเซียได้กำหนดมาตรการรักษาความต่อเนื่องของการผลิตข้าว ได้แก่ การสนับสนุนระบบสูบน้ำเพื่อการเกษตร การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์พื้นที่เกษตรกรรม (Optimalisasi Lahan: Oplah) การปรับปรุงระบบชลประทาน และการส่งเสริมการใช้พันธุ์พืชทนแล้ง เพื่อลดผลกระทบจากภาวะขาดแคลนน้ำและความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียจะให้ความสำคัญทั้งต่อการบริหารจัดการปริมาณสำรองข้าวและการรักษาศักยภาพการผลิตภายในประเทศ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการบริโภคของประชาชนได้อย่างต่อเนื่อง

สรุป: อินโดนีเซียประเมินว่าปริมาณข้าวภายในประเทศรวมประมาณ 25 ล้านตัน สามารถรองรับความต้องการบริโภคเฉลี่ยเดือนละ 2.5 ล้านตันได้ประมาณ 10 เดือน หรือจนถึงเดือนกรกฎาคม–สิงหาคม 2570 โดยมีข้าวสำรองของรัฐบาลในความดูแลของ Bulog ประมาณ 4.5 ล้านตัน พร้อมยืนยันการพึ่งพาตนเองด้านข้าวโดยไม่ต้องนำเข้าในช่วงปี 2568–2569 และดำเนินมาตรการบริหารจัดการน้ำ ปรับปรุงพื้นที่เพาะปลูก และส่งเสริมพันธุ์พืชทนแล้ง เพื่อรักษาเสถียรภาพการผลิตท่ามกลางความเสี่ยงจากปรากฏการณ์เอลนีโญ

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 26 ตุลาคม 2569

อินโดนีเซียเตรียมงบประมาณ 300,000 ล้านรูเปียห์ สนับสนุนเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดอาหารสัตว์ และพัฒนาห่วงโซ่อุปทานปศุสัตว์

เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2569 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เปิดเผยระหว่างการประชุมประสานความร่วมมือด้านข้าวโพดอาหารสัตว์ ณ กระทรวงเกษตร กรุงจาการ์ตา ว่า รัฐบาลเตรียมจัดสรรงบประมาณจำนวน 300,000 ล้านรูเปียห์ เพื่อสนับสนุนการจัดหาเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดสำหรับผลิตอาหารสัตว์ และมีแผนจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมอีก 300,000 ล้านรูเปียห์ ในปี 2570 รวมเป็นวงเงินตามแผนทั้งสิ้น 600,000 ล้านรูเปียห์ เพื่อเพิ่มกำลังการผลิตข้าวโพดภายในประเทศและพัฒนาระบบการผลิตปศุสัตว์แบบบูรณาการตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ตามนโยบายของนาย Prabowo Subianto ประธานาธิบดีอินโดนีเซีย โดยเฉพาะการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพด สหกรณ์การเกษตร ผู้เลี้ยงไก่เนื้อและไก่ไข่ และรัฐวิสาหกิจด้านโลจิสติกส์อาหาร Perum Bulog เพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านวัตถุดิบอาหารสัตว์และสร้างหลักประกันด้านตลาดรองรับผลผลิต

การประชุมดังกล่าวมีผู้แทนจากสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกรและเครือข่ายกลุ่มเกษตรกร (Farmer Groups/Associations of Farmer Groups) ผู้แทน Bulog และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากจังหวัดชวากลาง จังหวัดชวาตะวันออก จังหวัดลัมปุง จังหวัดชวาตะวันตก จังหวัดบันเติน และเขตปกครองพิเศษยอกยาการ์ตา เข้าร่วม โดยกระทรวงเกษตรฯ มีแนวทางส่งเสริมระบบเกษตรพันธสัญญาและความร่วมมือทางการตลาดระหว่างผู้ผลิตข้าวโพดกับผู้ประกอบการปศุสัตว์ เพื่อให้กลุ่มเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุนเมล็ดพันธุ์สามารถผลิตข้าวโพดให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เลี้ยงสัตว์ และมีช่องทางจำหน่ายผลผลิตที่แน่นอน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า ความต้องการข้าวโพดสำหรับผู้ประกอบการเลี้ยงสัตว์อยู่ที่ประมาณ 1.8 ล้านตัน โดยรัฐบาลกำหนดเป้าหมายขยายพื้นที่เพาะปลูกข้าวโพดให้ได้ 300,000 เฮกตาร์ หรือประมาณ 1.875 ล้านไร่ เพื่อเพิ่มปริมาณวัตถุดิบอาหารสัตว์ภายในประเทศ ภายใต้ระบบความร่วมมือดังกล่าว สหกรณ์การเกษตรจะทำหน้าที่ประสานและจัดการการผลิตของเกษตรกร ขณะที่กลุ่มผู้เลี้ยงสัตว์จะเป็นผู้รับซื้อผลผลิตข้าวโพดตามความต้องการใช้วัตถุดิบอาหารสัตว์ ส่วนผลผลิตที่เกินความต้องการของกลุ่มผู้รับซื้อจะได้รับการรองรับจาก Bulog เพื่อช่วยลดความเสี่ยงด้านการตลาดและสร้างความแน่นอนในการจำหน่ายผลผลิตให้แก่เกษตรกร

นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรฯ ให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลระบบการค้าสินค้าเกษตรและปศุสัตว์ โดยเฉพาะปัญหาความแตกต่างระหว่างราคาสินค้าที่เกษตรกรและผู้เลี้ยงสัตว์ได้รับกับราคาจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภค ซึ่งจำเป็นต้องปรับปรุงประสิทธิภาพการกระจายสินค้าและลดปัญหาการดำเนินธุรกิจของคนกลางที่ส่งผลเสียต่อผู้ผลิต ทั้งนี้ ได้มอบหมายให้หน่วยงานภาครัฐในระดับพื้นที่ร่วมติดตามการดำเนินโครงการและตรวจสอบการรับซื้อผลผลิต เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับประโยชน์อย่างเหมาะสม พร้อมประสานการดำเนินงานกับคณะทำงานด้านอาหาร (Food Task Force: Satgas Pangan) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบและดำเนินการต่อการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมาย นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการบริหารจัดหาวัตถุดิบอาหารสัตว์ชนิดอื่น รวมถึงถั่วเหลือง เพื่อไม่ให้เพิ่มภาระต้นทุนแก่ผู้ประกอบการปศุสัตว์

สรุป: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเตรียมงบประมาณ 300,000 ล้านรูเปียห์สำหรับสนับสนุนเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดอาหารสัตว์ และวางแผนจัดสรรเพิ่มเติมอีก 300,000 ล้านรูเปียห์ในปี 2570 โดยมีเป้าหมายขยายพื้นที่เพาะปลูกข้าวโพด 300,000 เฮกตาร์ เพื่อรองรับความต้องการวัตถุดิบอาหารสัตว์ประมาณ 1.8 ล้านตัน พร้อมพัฒนาระบบความร่วมมือระหว่างเกษตรกร สหกรณ์ผู้เลี้ยงสัตว์ และ Perum Bulog เพื่อสร้างความมั่นคงด้านวัตถุดิบอาหารสัตว์ ลดความเสี่ยงจากความผันผวนของราคา และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานปศุสัตว์ตั้งแต่การผลิตจนถึงการตลาด

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 27 ตุลาคม 2569